Wåra vänner bland djuren

Förord till den elektroniska utgåvan

Under arbete...

Wåra vänner bland djuren

Text af L. S."Kvivivit!"

Välkomma små svalor, som båden oss våren, Välkomna tillbaka från främmande strand! Att bygga på nytt som de framfarna åren Ert näste vid välkända takåsens rand!

Så ropa vi glada oeh lyfta på hatten: Välkomna små svalor att gästa oss än, Välkomna att lifva den nordiska natten Oeh vårdagens glädje föröka igen!Trogen.

Vi äro så goda vänner, Min lurfvige Trogen och jag, Min röst han på afstånd ren känner Och följer mig dag efter dag.

I leken han jämt är den förste, Ty punktligt han passar ju på, Och fast af oss båda. den störste. Han låter mig råda ändå!Kalkonerna.

För högfärd och dumhet tillika Kalkontuppen namn blandt oss fått, aldrig om oss det dock sägas Att vi i hans fotspår ha gått!

Ty högfärd fördärfvar det hjärta, Hvari den får lefva i ro. Och aldrig Guds helige Ande Därinne med glädje kan ho.

Och dumheten är ju ett lyte I tolje med högfärden, se! Den låter oss synas för mänskor Som narrar, åt hvilka de le.

Vår präktiga, rara kossa, Som mjölken så rikligt oss ger, Hur gärna jag ville dig klappa Och säga ett tack, om ej mer!Ekorren.

Från gren till gren han hoppar, Så vigt och nätt, Men vill du fånga honom, Det blir ej lätt!

Ty bäst du tror han sitter, Där nyss han sätt, I nästa träd han gungar Så stolt och gladt.

Och tassarna så näpet Han håller ju, Som ville han dig taga I hand ännu!

Må vi ej göra illa Den muntre fyr, Som upp till trädens krona Sin kosa styr.Gässen.

Här kommer en välbekant flock. Som strax börjar kackla om sig, Men lär med detsamma af den Att ej göra väsen af dig! Gå stilla och 'anspråklös fram, Ty eljest är fara, förstås, Att världen skall säga om dig: Hon liknar en sladdrande gås!

Sök aldrig dig göra bemärkt Igenom ett andelöst prat, Men tag dig tillvara jämväl För tröttande pladder och gnat! Missan och hennes ungar.

Hon gassar sig gärna i solen, Vår missa, en liten stund, Och tar sig ibland invid muren En hastig, men ljuflig blund.

Och ungarna hoppa och klättra Så vigt uppför stammen där. Att ingen gymnast gör det bättre, H ur vidtberömd han än är.De hafva så smidiga former Och locka oss lätt till skratt, När de under lek med hvarandra Försöka ta

svansen fatt.

De hafva så lustiga upptåg Ty synes det icke så, Som ville den lille där leka Tittut med de andra två?

Och hur de för öfrigt kappas Så roligt de ha därvid. Och alltid som goda vänner De sluta sin lek i frid.

Åsnorna.

Till saftiga gräset och doftande ljung Hur skönt att omsider få hasta

Från dammiga vägen och börda så tung. Att fri några stunder få rasta!Af slit och af släp vi fått mera än nog Och längta till frihet och hvila, O, finge vi endast till grönskande skog yjg .Från hårdhändta drifvare ila!

Små dufvorna flyga så långt och så vidt, I lätta och luftiga ringar, O, kunde ock vi oss få röra så fritt Men vi — ack, vi ha ju ej vingar!Fosterlands Stiftelsens Förlags- Expedition. STOCKHOLM

Tryckt i Utlandet.